

အသစ်စက်စက်
ပင်ကိုယ်ရေး

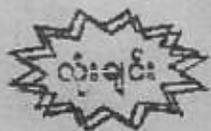

စွန့်ခွဲရ

အဘဝ ပါရှင်

၁
၂
၃
၄
၅
၆
၇
၈
၉
၁၀
၁၁
၁၂
၁၃
၁၄
၁၅
၁၆
၁၇
၁၈
၁၉
၂၀
၂၁
၂၂
၂၃
၂၄
၂၅
၂၆
၂၇
၂၈
၂၉
၃၀
၃၁
၃၂
၃၃
၃၄
၃၅
၃၆
၃၇
၃၈
၃၉
၄၀
၄၁
၄၂
၄၃
၄၄
၄၅
၄၆
၄၇
၄၈
၄၉
၅၀

အသစ်စက်စက်
ပစ်ကိုယ်ရေး

စွန့်ခွဲရ

ဗာဝပါရှင်

“အမှာစာ”

ယခုရေးသားထားသည့် အသက် (ဝါ) မခင်သက်သည် သူမ၏ ဘဝကိုရေးစေတွင်ကျ ပွင့်အံ့ထားသော သူမ၏ ကုသိုလ်ကံသာ လျှင် ဖြစ်ကြောင်းကို စာဖတ်ပရိသတ်တို့ကို သိစေအပ်ပါသည်။

“စွန့်ခွဲရ ကျမဘဝပါရှင်”

မိုးကဲတာ-မင်း

ကိုကျော်ထွန်းနှင့်ကျမ တစ်နေ့သောအခါတွင် ကွဲကွာခဲ့ ရမည် ဆိုသည်ကို ကျမသည် ယောင်၍မျှပင် အိမ်မက်ပင် မောက် ခဲ့ဘူးပါ။

ကျမနှင့်ကိုကျော်ထွန်းသည် အရပ်ထဲတွင် ခံပြုလင် မယားဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ ကျမတို့သည် တယောက်နှင့်တယောက် ကြပ်ကြပ်နာနာ နှိုလွန်းလှ၍လည်း ခံနေမှုနာဗင်ထားကြလေ သည်။ မခင်သက်နှင့် ကိုကျော်ထွန်းတို့ လင်မယားမျိုးကိုတော့ တို့ အရပ်ထဲမှာ မရှိသေးဘူးဟော့ ယောမနာကြသော သူများ ရှိနေပေသည်။

အမှန်တော့ ကိုကျော်ထွန်းသည် ကျမ၏ ငယ်ရွယ်နုပျို
သေးသောဘဝကို ကယ်တင်ခဲ့သော ကယ်တင်ရှင်ပင်ဖြစ်
ပေသည်။

ကိုကျော်ထွန်းသည် စိတ်သဘောထား ပွန်မြတ်လှသူ
တစ်ယောက်ဖြစ်စေသည်။

ကဲ .. ကျမ၏ ဖြစ်စဉ် ဇာတ်ကြောင်းကို ယခုလို
အခါအခွင့်သင့်သည့်အခါမှာ ကြေကွဲသော နှလုံးဖြင့် အစပေါ်
ရပါတော့မည်။

ချစ်သော ကိုကျော်ထွန်းသည် မိုက်မှားမိသော ကျမအ
ပေါ်တွင်ကြင်နာသနားသောစိတ်ဖြင့် ခွင့်လွှတ်နိုင်ပါစေတည်း။

"အသက်" ဒီလောက်ခက်ခဲပြီး အသနားခံနေတာကို
နဲနဲ တော့ ဝံ့သင့်ပါတယ်ကွယ် ကိုသစ်ဆန်း ဒီလောက် အသနားခံ
နေတာကိုထောက်ရှင် ကိုသစ်ဆန်းမေတ္တာကာ ဘယ်ကလောက်
ကြီးမားတယ်ဆိုတာ အကဲခတ်နိုင်လောက်ပါပြီ။

နောက်မှ တတွတ်တွတ်လိုက်၍ ပြောနေသော်လည်း
လည်၍မကြည့်ဘဲ မျက်နှာကို ငုံ့ကာ ရွှေလှမ်းများကို သွက်သွက်
လှမ်း၍ ကျမက သူ့ကို ဘယ်လိုမှ အရေးမလုပ်သည့်တိုင်အောင်
လည်း ကိုသစ်ဆန်းက တဒုက်ကလေးမှ နောက်မတွန်းပါ။

ယခုလိုအဖြစ်မို့ကို ပြောတွေ့ရသည်မှာ ယခုမှ မဟုတ်
ပါ။ ကျောင်းတက်သွားတိုင်းလိုလို တွေ့ကြုံနေကျဖြစ်ပါသည်။

ကျမ ကျောင်းတက်သွားလျှင် ချစ်မြတ်သော လမ်းကြား
ကလေးကို ဖြတ်ရှောက်မှ ရောက်ပါသည်။ ထိုလမ်းကြားကလေး
ထဲမှ ခေ့တိုင်း ကျမကို အမြဲတမ်းလိုက်၍ ချစ်ရေဆီနေခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

ကိုသစ်ဆန်းသည် ကျမတို့ ကျောင်းသူကလေးများ
အသိုင်းအဝိုင်းတွင် တော်တော် နာမည်ကြီးနေသူ တဦးဖြစ်
ပါသည်။ သူက ကျောင်းသားတော့မဟုတ်ပါ။ တတ္တသိုလှ
ကျောင်းမှ ဒီဂရီနာရဘဲ ကျောင်းထွက်ကာ ဝိတနယ်ထဲတွင် ဝင်
ရောက်ကျက်စားနေသူဖြစ်ပါသည်။ အဆိုတော်အဖြစ်နှင့် နာမည်
ကျော်ကြားကာ ကျောင်းသူမကလေးများ၏ အသဲစွဲလည်း
ဖြစ်နေပါသည်။

ကျမတို့ကျောင်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် နေထိုင်သူ
ဖြစ်လေရာ ကျမတို့ ကျောင်းသူကလေးများက သူ့ကို သိနေ
ပေသည်။

ကိုသစ်ဆန်းကတော့ ကျမဆောက်ကလိုက်၍ တတွတ်
တွတ်ပြောနေဆဲဖြစ်ပါသည်။

ကျမက ဘယ်လိုမှ စကားပြောလျှင် သူသည် ကျမကို
ကျော်တက်ကာ ရွှေမှ ပိတ်၍ ရပ်လိုက်ပါသည်။ ကျမကလဲ ရွှေ
စုံရပ်လိုက်ပြီး ရင်များလည်း တဒိတ်ဒိတ်ခုံလာပါတော့၏။

သူက ကြမ်းလျှင် ကျမတာလှစ်ရမည်လဲ။

ကဲ အသက် ကိုသစ်ဆန်း စုကွဲခရတာများလှပါပြီ။ စိ
ကနေတော့ ကျွန်တော်လိုချင်တဲ့ အဖြေကို ရအောင် ယူရတော့
မှာတဲ့ ..

ဆိုရှင် .. ရှင်ကို ကျမ အဖြေပေးပြီးထားတာဘဲ၊
ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာ ကျမ ပြောပြီးသားပါ။

ကျမသည် တန်တန်ရိနှိုင်းပင် ပြန်ပြောလိုက်ပါသည်။

အသက် ကိုသစ်ဆန်းကိုစိတ်ဆိုးလျှင်ဆိုးတော့ မဖြစ်
နိုင်ပါဘူးဆိုတဲ့ အဖြေနဲ့တော့ မကြာနပ်နိုင်ဘူး .. အသက်
အပေါ်မှာ ချစ်မေတ္တာ ဘယ်လိုမှ မျှသိတ်လို့ မရနိုင်လို့ပါ
အသက်ရယ်။

ကဲ .. ဖယ်ပါရှင်၊ ရှင်ကို ကျမပြောပြပြီးတဲ့၊ ရှင်ကို တော့
ကျမဘယ်နည်းနဲ့မှ မချစ်နိုင်ဘူး။ စိတော့ နောက်ထပ်လဲ မဆောက်
ရှက်ပါနဲ့ရှင် ..

ကျွန်တော်က ဇီလိမချစ်ချင်တာမို့ကိုမှ ဇွတ်တရွတ်
တိုးပြီးချစ်တတ်တယ်၊ အသက်ကိုလဲ ကျွန်တော်က ..

အလို မခင်သက် တာဖြစ်နေတာလဲဟင် ..

ကိုသစ်ဆန်းက ဇွတ်တရွတ်တိုး၍ ပြောနေစဉ်မှာပင်
ကျမနောက်ဘက်မှ မေးလိုက်သံ ထွက်ပေါ်လာပါသည်။ ကျမက
ဆတ်ကနဲလှည့်ကြည့်လိုက်ရာ ဆရာ ကိုကျော်ထွန်းက ရပ်ပြီး
ကျမတို့ကို စုစမ်းသည့်အနေနှင့် ကြည့်နေပါသည်။

ဆရာ .. ဆရာ .. ဆရာ .. ကျမကို ဟောပြောတာ
အတင်းတဲ အတင်းတဲ လိုက်ကော့ပြောနေတယ်ဆရာ၊ ကျမက
တိုင်တန်းလိုက်ပါသည်။

ကိုကျော်ထွန်းက ကဲ . အသက် ကျောင်းနောက်ကျနေ
တဲ့မယ် သွေးကြောခက်တည်တည်ပြောလိုက်ပါသည်။

ဤတွင် ကိုယ်တော်တော်ပင် အသက် ကျွန်တော့်ကို
ခွင့်ပြုပါအုံးခင်ဗျာ။ ပြောပြောဆိုဆို နှုတ်ဆက်ကာ လှည့်ထွက်
သွားပါတော့သည်။

ကျမမှာ ဒီဘန်ဖြစ်ရာ ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် ဘကြီးဖြစ်သူ
ကခေါ်ယူမွေးစားထားခဲ့ပါသည်။ ဘကြီးကိုလင်မယားတွင် သား
သမီးထွေးကားခဲ့ရကား၊ ကျမကို သူတို့သမီးရင်းနှင့် ဘယ်လိုမှ
မခြားနား အလိုလိုက်ကာ မှုဖြူမတ်တားခဲ့ပါ၏။

ကျမ မရှက်နိုင်ပါ။ ကိုကျော်ထွန်းကို စ၍သိရသည်
နှင့်ပင် သူ့ကိုချစ်သည့်စိတ်သည် တားမနိုင်အီးမရွ ကျမ၏ အသဲနု
လုံးထဲတွင်ဖွံ့ထွားလာခဲ့သည်။ အတန်းထဲတွင် သူ့မျက်နှာတို့ ကြည့်
နေရသည်ပင် မိတ်ဖြစ်ရပါသည်။

အမှန်ကိုခန့်ခဲရလျှင် ဆရာကိုကျော်ထွန်းကို ချစ်နေမိ
ပေသည်။ ဆရာကိုကျော်ထွန်းသည် ကျမကို ညဇော်ညတိုင်း သန့်
ဘာသာကိုအိမ်တွင် လာရောက်၍ သင်ကြားပို့ချပေးနေသူ
ဖြစ်ပေသည်။

တစ်နေ့တွင်လူကြီးများ ဘုရားကိုးဆူကို သွားကြသဖြင့် ကျမနှင့် ဆရာကိုကျော်ထွန်း နှစ်ယောက်ထား-တိမ်တွင် ကျန် ရစ်ခဲ့ပေ၏။

ဤတွင် ဆရာကိုကျော်ထွန်းက မခင်သက် .. ရှင် ဆရာကိုကျော်ထွန်း မျက်နှာကို မော့ကြည့်လိုက်ရာ သူသည်တည်ကြည်သော အနေအထားတွင်ပင် ရှိနေပါသည်။

မောင်သစ်ဆန်းနဲ့ မခင်သက်တို့ဟာ တဦးနဲ့တဦး ဘယ် လိုများ ပတ်သက်နေကြသေးလဲ .. ဟင်။

ကျမတို့လို အရွယ်များသည် စိတ်ကစားနေသော အရွယ် ဘာဖြစ်ပေသည်။

ကျမအနေအထိုင်နှင့် အပြောအဆိုများသည် ဆရာ ကိုကျော်ထွန်းအပေါ်တွင် ပြုသားမှုမရှိခဲ့ပေ။ ဒါသည် ကျမ၏ အမှန်ကို ဝန်ခံခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဆရာကိုကျော်ထွန်းသည် ဆရာတယောက်လိုသာ ကျမ အပေါ်တွင် ဆက်ဆံခဲ့သည်။ ကျမ၏ မျစ်မှုယာကို မသိဟန် ဆောင်ခဲ့သည်မှာ ကျမအတွက် မချင့်မရဲသာ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

တစ်မြန်နေ့က အမြစ်ကို သတိရလာသဖြင့် ဝမ်းနည်း ကာ မျက်ရည်များ တသွင်သွင်ကျလာပါသည်။

ခင်သက် ဆရာမေးတာ လွန်သွားသလားဟင်၊ ကိုကျော်ထွန်းသည် ပြာပြာလဲ မေးလိုက်ပါသည်။

ကျမသည် ခေါင်းခါပြကာ မျက်နှာကို လက်နှစ်သက် ပြင် ဖျပ်၍ မျက်ခါ ဝိုလိုက်ပါသည်။

ဆရာကိုကျော်ထွန်းသည် ကျမနှုတ်သို့ ထလာပြီး တိတ် ပါ မခင်သက်ရယ်၊ ဆရာလက်တဖက်က ကျမကျောပြင်လေး ကို ပွတ်သတ်ပေး၍ လက်တဖက်က ဆံဝကလေးများကို အသာ အယာာ သတ်ပေးနေပါသည်။

ထိုသည်ကခင်ကျမအတွက် ပိုပြီး ဝိုလိုကောင်းနေပါ တော့သည်။ ကျမသည် ဆရာရင်ခွင်ထဲသို့ မျက်နှာအော်ခါ အား ရပါရ ဝိုလိုက်ပါသည်။

တိတ်ပါ မခင်သက်ရယ် ကိုယ်ကမှ ပေါလျှင် ငြိတော့ဘဲ ဟာ ဆရာအသံများသည်လဲ တုန်ရီနေပါသည်။

ကျမသည် စိန်နုသော မျက်ရည်များဖြင့် ဆရာ မျက်နှာ ကိုတော့ကြည့်ကာ သူ၏ ရင်ဘတ်ကျယ်ကြီးကို ကျမမျက်နှာအော် ငြိ ကျမလက်နှစ်ဖက်က သူ့ကျောပြင်ကို ထိုင်ဖက်လိုက်ပြီး နောက် မေးမှ မေးရက်တယ် ဆရာရယ်၊ ခင်သက်ချစ်နေတာက ဆရာကို .. ဆရာကို .. သိပြီလား ..

ဟင် .. ဟဲ့ ဘာမေ့တိတ်သံလေးလေးကြီး ပေါ်လာ ပေသည်။

လူကြားလို့ ကောင်းပါ့မလားကွယ် .. ဘာဖြစ်လို့ မကောင်းရမှာလဲ ကိုယ်ချစ်လို့ .. ချစ်တယ်

ပြောတာ ဆရာကကော ခင်သက်ကို မမျှော်လင့်ဘူး... ပြောပါ ဆရာ...။

ကျသေသည် ကိုကျော်ထွန်း ရင်ခွင်ထဲတွင် ဖက်လက်လှန်ကာ သူ့လည်ပင်းကို လက်နှစ်ဘက်ဖြင့် ဖီးလေးခိုထားလိုက်ပါသည်။ သူ့မျက်နှာနှင့် ကျမမျက်နှာ နီးကပ်လာသည်တိုင် ဆွဲလှလိုက်ပါသည်။

ဆရာကိုကျော်ထွန်းသည် ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်နေပါသည်။ ကျသေသည် ဆရာကိုကျော်ထွန်း၏ ပါးပြင်နှစ်ဘက်ကို နင်းပွဲလိုက်ပါသည်။ ဤအချိန်အထိ ဆရာသည် မထုံတက်တော့ ဖြစ်နေပါသေးသည်။

လည်ပင်းမှ ကျမလက်နှစ်ဘက်ကို ဖြုတ်ခွာ၍ ဆရာပေါင်ပေါ်တွင် ပက်လက်လှန်အိပ်လိုက်ပါသည်။

ကျမနို့သီးများသည် ပထမဗီဇာတယောက်နှင့် ချစ်မိစဉ်က ခေတ္တချိန်းတွေ့စဉ် ကျမဗီဇာဖြစ်သူက ကျမနို့သီးများကို ဆွဲကိုင်ဖြစ်ညစ်ထားသည့်ပြင် တခါတရံ ကျမကိုယ်တိုင် ကိုယ့်နို့သီးများကို ဆွဲခြေမိပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ကျမနို့သီးများဟာ ပွဲပွဲထွားထွားနှင့် လှပကာ မှီမောက် နေပါသည်။

ကျမနို့သီးများ ဖြစ်နေသလောက် တစ်ပါးဆုံကြီး များကလည်း ကြွားကြွားယားယားနှင့် ကားထွက်နေပါသည်။ တခါတရံ လမ်းသွားသည်တွင်သတိထားမိတဲ့အခါ ခြေလှမ်းတိုင်း လှုပ်

ရှားသွားတဲ့ တစ်ပါးဆုံထွားများဟာ လူတကာက ငေးကြည့်မည်ဆိုလျှင် အပြစ်ဟု ယူဆစရာမလိုတော့ပါ။

ကိုကျော်ထွန်း လက်နှစ်ဘက်ကို ကျမလက်များဖြင့် ဆွဲကိုင်ပြီး ကျမရင်သားပေါ် ကလေးပေါ်တွင်တင်ထားလိုက်ပါသည်။ ကျမအသက်ရှူသံများ ပြင်းထန်နေသလောက် ကိုကျော်ထွန်းအသက်ရှူသံသည်လည်း မမှန်ပေ။ ကိုကျော်ထွန်းသည် မတုံ့ မလှုပ်သစ်ငုတ်ပမာလိုသာ ဖြစ်နေတော့သည်ကို...

ဆရာ... ခင်သက် ချစ်သလို မချစ်နိုင်လို့လားဟင် မဟုတ်ပါဘူး ခင်သက်ရယ် ခင်သက်ဟာ ခုမှ ပညာသင်တန်းသာရှိသေးတယ် မဟုတ်လားဆရာအနေနဲ့ စဉ်းစားစရာတွေရှိနေသေးတယ်။

ဘာလဲ ဆရာနှင့်တပည့် မချစ်ရတော့ဘူးလို့ ဘယ်ပညတ်ချက်မှာရှိနေသလဲ... ဆရာ။

ဒီလိုလဲမဟုတ်ဘူးပေါ့... ခင်သက်ရယ်...

ဒါဖြင့်ခင်သက်ကို ချစ်တယ်ပေါ့ ဟုတ်လားဆရာ။

ဆရာ ငြိမ်းငြိမ်းတော့ အမြေပေးမှာပေါ့ကွယ်... ခင်သက်လဲ စာမေးပွဲ ပြောပြီနုသေးတယ် မဟုတ်လား။ ခင်သက်က လိမ်မာပါတယ်။ ကဲ ထလိုက်ပါအုန်း။

ကိုကျော်ထွန်းသည် ခင်သက်ကို ဝရိယာသံသုံးနေရတော့သည်။ ဒီအရွယ်ဆိုသည် ပြတ်ပြတ်ထားသား ပြောရင် ပြုမှု

ရွှေမရုန်းကို ကိုကျော်ထွန်းသည် သိရှိနေပေ၏။

ကဲ .. ဆရာပြန်အနုမယ် ခင်သက်လဲ စာမေးပွဲ ပြိုင်
ကောင် ကြီးစားနော် .. ဟုတ်လား။

ဟုတ်ကဲ့ဆရာ စာမေးပွဲဖြေလျှင် ဆရာစာပြောတော့ ခင်
သက်စောင့်မျှော်နေမယ်နော် ..

အေးလေ .. အေးပါ ဆရာလဲ ခဉ်းစားရအုံးမယ်
မဟုတ်လား .. ကဲ .. ဝှတ်ခိုက် ။

ဝှတ်ခိုက် .. ဆရာ။

ကျောပိတ်သောနေ့တစ်နေ့၊ နေ့လည်တွင် အကြီးတို့
လှင်မယား အိပ်နေတုန်း ကျမသည် ကိုကျော်ထွန်းအိမ်ဘက်သို့
ကူးလာခဲ့ပါသည်။ ဆရာသည် တယောက်တည်းနေခြင်းဖြစ်ပါ
သည်။

ဆရာ ဟု ကျမက အသံပြုလျက် အတွင်းဘက်သို့
ခေါင်းပြု၍ ကြည့်လိုက်သည်တွင် ပက်လက် ကုလားထိုင်ပေါ်
တွင် အိပ်ပျော်လျက်ရှိနေပေသည်။ ကျမသည် အခန်းတွင်းသို့
ဝင်ခဲ့ပြီး သူ့အပေါ်သို့ အဝယ်လျှောက်ခဲ့ပါ၏။ ပြီးတော့ ခါးကလေး
ကို ကုန်းကာ သူ့အဖူးကို ကြင်နာစွာ နမ်းရှုလိုက်ပါသည်။

ထိုအခါမှ ကိုကျော်ထွန်းသည် ဆပ်ကနဲ နိုးလာပြီး ကျမ
ကိုတွေ့လိုက်ရလျှင် သူ့မျက်နှာမှာ ချိုးခိုင်းကြောင့်ကြမ္မာက ပေါ်လာ
ပါတော့သည်။

တို့ ခင်သက် ဘာသာလှင်ကာလကွယ် တယောက်ထဲ
ဘာလိုလာခဲ့တာလဲ တယ်ခက်တဲ့ခလေးမထဲလို့ ကိုကျော်ထွန်း
သည် ကျမကို အပြစ်တင်သလို ပြောလိုက်ပါသည်။

တို့ .. ဆရာကလဲ ခင်သက်လာတာ ဘာဖြစ်သလဲ၊
ကျွန်ုပ် ဆရာသမားကို စာပါစေတော့ဆိုတဲ့စေတနာနဲ့ ခင်သက်
ကိုယ်တိုင် ဖုတ်ထားတဲ့ ပုတင်းလာဖို့တာပါ .. ဆရာရဲ့ တယ်
သူတများပြောတုန်းမှာလဲ၊ ကျမက နှုတ်ခမ်းကလေးစုတာ မျက်
စောင်ကြီး ချိတ်လျှက် ပြန်ပြောလိုက်မိပါသည်။

ခင်သက်ကို ဆရာပြောထားပြီးပြီ မဟုတ်လားကွယ်၊
ဆရာ စာပြောပေးပါမယ်ဆိုတာ၊ ဤသည်ကို ခင်သက်သည် ကြေ
နပ်သွားပေသည်။

ကဲ .. ကဲ . ခင်သက် ပြန်တော့။

တို့ .. ဆရာကလဲ နှစ်လိုက်တာလွန်ရော ဆရာကို
ခင်သက် ပြောစရာရှိလို့ မပြန်နိုင်သေးပေင် ပြီးနောက်ဆရာ
သားတွင်ထိုင်ချလိုက်မိ သူ့မျက်နှာကို မော့ကြည့်လိုက်ပါ၏။ ဆရာ
က ဟင်တနဲ သက်ပြင်းကြီး တချက် ချလိုက်ရှာပါ၏။

ကဲ .. ကဲ ပြောစရာရှိ ပြောလေ ဘာများပြောတုန်း
လို့လဲ။

တင့် .. တင့် .. တင့်အင်း ခင်သက်ကို ဓမ္မာဓမ္မာ
တချက်ထေမှ ပြောမယ်။

ဟာ... ဒီလေးမကလေးတယ် ခက်လိုက်တာကွယ်
အမယ် ဆရာကို ချစ်လို့ ငွေငွေပေးခိုင်းတာ သာမား
ခက်နေရတာလဲ မရဘူးပေးရှာဘဲ၊ ကျမက အတင်းခွဲဆို ဆို
နေလိုက်ရာ ကိုကျော်ထွန်းသည် သက်ပြင်းတချက်ချလိုက်ပြီး
တဖုာကရာ ကျခေါ်မေးစိကလေးကို ဆွဲမော့လျက် ကျမနဖူးကို
ရွတ်ကန် နှမ်းလိုက်ပါသည်။

ဟင့်အင်း မရဘူး... မရဘူး နဖူးကိုနှမ်းခိုင်းတာ
မဟုတ်ဘူး၊ ဧဟာဒီပါးကို နှမ်းခိုင်းတာ ကျမ ပါးကလေးကို သူ
ချက်ဆာနားတို့ကပ်ပေးလိုက်ပါသည်။

ကျမပါးကလေးကို သူ့အခေါင်းကြီးဖြင့် ထိုးနှစ်၍ နှမ်း
လိုက်ပါကော့သည်။

အနှမ်းခဲချတဲ့ ကျမရင်ထဲတွင် တယှပ်လှပ်ဖြင့် ပိတ်ဖျာ
သွားပါသည်။ ကြော့နှစ်နှုလည်းဖြစ်ပါကော့သည်။ ချစ်တယ်
ဆရာရယ်...

ကဲ... ပြောစမ်း... ခင်သက်။

ကိုသစ်ဆန်းအကြောင်းပေါ့ ကျမသည် ကိုသစ်ဆန်း
နှင့်တွေ့လို့ သူက ကျမကို ကြော့နှစ်ပါရန် နောက်နောင်တွင်
ပိတ်ဆွေလိုသဘောထားပါရန်နှင့် အတိတ်ကိုမေ့လိုက်ရန်၊ အကူ
အညီလိုလျှင်လည်း တတ်နိုင်သည့်တက်မှ ကူညီမည်ဖြစ်ကြောင်း
များကိုပြောလိုက်ရာ ..

ကိုကျော်ထွန်းတယောက် မနာလိုဝန်တို့ဖြစ်သွားပေ
သည်ဟုထင်ရပေသည်။ ဤသည်အတွက် ကျမသည် တော် တော်
ပိတ်ဖြစ်သွားမိပါသည်။

သစ်ဆန်းလိုတဲ့ အကောင်အကြောင်းကို ဆရာ တော်
တော်ကြားထားတယ်။ ခင်သက် ဒီကောင်ဟာ ရှုပ်ကလေးက
သည် ဖြောင့် တီးဝိုင်းကလည်း ထောင်ထားပြီးအဆိုတော်က
လည်း ဖြစ် စကားအပြောအဆိုကျပြန်ကော့လည်း ကျွမ်းကျင်ခဲ့၊
အလေးတွေ ပွန်သမ္ဘကို တယ်လို့မှ အလွတ်မပေးခဲ့ဘူး၊ တဲဒီ
အရာ ခင်သက်တို့ ဒိတ်ဆွေလို ခင်ပါရမေဆိုတာဘောင် ခင်သက်
အများကြီး ဆင်ချင်ရလိမ့်မယ်နော် ...။

ကိုကျော်ထွန်းသည် ကျမအတွက် ခိုးဝိန်ကြောင်းကျနေ
ဆရာ ကျမကပြုပြီး သူ့လက်တဘက်ကို ကျမ ပါးတွင် ကပ်ထား
လိုက်ပါသည်။

ဆရာရယ်... ဖုပပါနဲ့ ကျမဟာ ဆရာကလွဲလို့ တယ်
အောက်မှာမှ ချစ်နိုင်မယ် မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ယုံပါ။ ခင်သက်
အချစ်ကို လူယူလို့ ရယ်မတုတ်ပါဘူး ...။

ဆရာစိတ်ချပါတယ်၊ ကဲ ပြန်တော့ ခင်သက်။

ဆရာက ကျမကိုတယ်လို့ပင် နှင်စေကာမူ ကျမသည်
အပြစ်မေးဘဲ၊ သူ့အခန်းကို စေတနာတလဝနှင့်ရှင်းလင်းပေးနေ
မိပါသည်။

သို့နှင့်လည်း ရင်းနှီးစွာ စားပွဲခေါ်၍ စာအုပ်တစ်ခုကို ယူလိုက်
ရာတွင် ခါတ်ပုံကပ်ပြားကလေး တချပ်ထွက်ကျလာပါ၏။ ရုပ်
ခပ်ချောချော မိန်းခလေးတယောက်၏ ပုံဖြစ်နေသည်ကို တွေ့
ရပါသည်။

ကျမရင်ထဲတွင်တလှုပ်လှုပ် ဖြစ်လာမိပါသည်။

ဆရာ ဒါဘယ်သူလဲ ဟင် ..

ကျမ ဖာပါးသို့ လျှင်မြန်စွာ ရောက်လာပြီ ကျမလက်
ထဲမှ ခါတ်ပုံကို ဆပ်ကနဲ ဆွဲယူလိုက်ပါသည်။

ဆရာ ဒါဘယ်သူလဲကို ကျမ မေးနေတယ်လေ ..

ကျမက ခပ်ဆတ်ဆတ်ကလေးတပ်မေးလိုက်ရာ ..

ဆရာက ဟဲ ဟဲ ဟု ရယ်လိုက်ခါ ဘယ်သူလို့ဆင်သလဲ ခင်သက်။

ဒါဘဲ .. ဆရာ ဝေလည်ကြောင်ပတ်လုပ်နေနေ ဆရာ
မီးစားမဟုတ်လား။

ဘယ် .. ဒီကောင်မလေး မြီးကုံးပစ်ကုန်ပါလိမ့်မယ်
သူက ဆရာနှုမဝမီးကွဲလေးပါကွဲ့။ ဆရာတို့အရင်းမှာနေတာပါ။

ထိုအခါ ကျမ အသက်ရှူရဗုန်းသိကာ၊ အလုံးကြီး
ကျသွားပါသည်။ ဆရာရင်ဘတ်ကြီးကို ကျမလက်ညှိုးကလေးနှင့်
တခေါက်ခေါက်ထိုးလိုက်ပြီ ..

ဒါဘဲနော် ပြောထားလိုက်ပါရဲ့၊ ကခြားမိန်းမကိုများ
ချစ်သွားမယ်ဆိုရင်လေ ခင်သက်အဝန်းပြီသာမှတ် ..

ခါတ်ချပါ ခင်သက်ရယ်၊ ကဲ..ကဲ ရောက်နေတာ
အတော်ကြာပြီ ပြန်ဖမ်းနော် .. ခင်သက် လိင်မာပါတယ်။

ကိုးကျော်ထွန်းသည် ကျမကိုအတင်း နှင်လွှတ်နေပြန်
ပါသည်။

ဆရာ ညကိုစာလာပြောနော် ..

လာပြောပေါ့ . ခင်သက်ရယ် ..

xxxxx

သို့နှင့်ပင် စာမေးပွဲများ ပြုပြီးနောက် ကျောင်းနှစ်လ
ပိတ်သွားပြီဖြစ်ရာကား ကိုကျော်ထွန်းသည် သူ့နေရပ်ဌာနီသို့
ပြန်သွားတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားလာပါတော့သည်။ သူ
ပြန်သွားမိမိကပ်လာသည်နှင့်အမျှ ကျမ၏ လောက မီးမှာလည်း
ငြိမ်းသည်ထက် ကြီးမားလာခဲ့ရလေတော့သည်။

ကျောင်းပိတ်ပြီးနောက် ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးက နှုတ်
ဆိုပြီးလုပ်ပါသည်။ ဤအချိန်တွင် ဆရာကိုကျော်ထွန်းအား
ဆရာကြီးက ရွဲခန်းတွင် ခေါ်ယူတွေ့နေချိန်ဖြစ်ပါသည်။

ကျမလဲ ဆရာ ကိုကျော်ထွန်းကိုသာ မျက်ချေမပြတ်
ကြည့်နေချိန်ဖြစ်ပါသည်။

ကျမသည် ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးများအား နှုတ်မဆက်
မသွားမည်ကတကြောင်း၊ သူ့မျက်နှာကို ကြည့်ချင် မြင်ချင်
မည်က တကြောင်းတို့ကြောင့် ဆရာကြီး ရွဲခန်းသို့ တက်လိုက်

ခဲ့ပါ၏။

ဆရာကြီးကို ကျွန်တော်ရှင်းပြပါရစေ၊ ကျွန်တော်ဟာ ကိုယ့်ကံဝဉာဏ်မလေး တယောက်အပေါ်မှာ မရှိပြောင့်တဲ့ စိတ်နဲ့ အယ်တုံးကမ္မ မကြံစည်ခဲ့ပါဘူး။

ကျွန်တော်ဘက်က စေတနာ သန့်ရှင်းတယ်ဆိုတာကို ရှင်းပါရစေ။

ဆရာကြီး၏ ဗုဒ္ဓနိပါတ်ခါးဝ နားသို့ရောက်သွားစဉ် ရှက် တရက်ထွက်ပေါ်လာသော ဆရာကိုကျော်ထွန်း၏ တုန်လှုပ် သော စကားများသာ။

တံခါးဝနားတွင်ရပ်ခါ၊ အခန်းထဲမှ နောက်ထပ်လာ မည့်စကားသံများကို နားစွင့်ထားလိုက်ပါ၏။

အခုလို ဖေးရတာကို တိတ်တိတ်ပုန်းပြစ်နေကြတယ် ဆိုတာ ကျုပ်ဆီကို ရောက်လာပါတယ်။ ခါကြောင့်ကျွန်တော့မှာ တာဝန်ရှိလို့ ဖေးရတာတဲ့။

ဒီစကားဟာမဟုတ်ပါဘူး။ မခင်သက်ကို ကျွန်တော်က ကျွန်ုပ်တို့ဖေးနေခဲ့ရာမှ မခင်သက်ဟာ ကျွန်တော်အပေါ်မှာ ပေါက် ပြားလာခဲ့တော့တာတဲ့။ သူ့ကိုလည်း ကျွန်တော်အပြစ်မတင်အပ် ပါဘူး။ ဒီအရွယ်ဟာ ဣန္ဒြေခိုင်စိတ် စိတ်ပေါက်ပြားတဲ့အရွယ် က လေးမဟုတ်လား။ ကျွန်တော်အနေနဲ့ ဒီခလေးမစိတ်ကို ထိန်း ထိမ်းတဲ့အနေမျိုးသာပါ .. ဆရာကြီး။

အင်း .. ဆရာက ဒီလိုရှင်းပြတော့လဲ အပြစ်မဆို သာမိဘူး။ သူတို့အရွယ်ကလေးတွေဟာ ဆရာပြောသလို ဣန္ဒြေ ခိုင်စိတ် အရွယ်ကလေးတွေဆိုတော့ ဒီလိုအချို့မသတ်ထားရင် သူတို့လုပ်ချင်ရာ လုပ်ပစ်ကြမှာ ..

ဆရာကြီး၏ စကားအဆုံးတွင် ကျမ၏ တကိုယ်လုံး ဆက်ဆတ်တုန်လှက် အခန်းထဲသို့ ပြေးဝင်သွားမိပါ၏။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် ကျမကိုတွေ့လိုက်သည်နှင့် ဘုံ အားသင့်ကာ ကြက်သေဆေး၍ ပြစ်နေကြပါတော့သည်။

တော်ပါတယ် ဆရာကိုကျော်ထွန်း ရှင်စေတနာကို ကျမ အများကြီးနိုးမွမ်းပါတယ်။ ရှင်ဟာ တကဲ့ သူ့ရူးအလောင်း သူ ဆော်ကောင်းကြီးပါတဲ့။ ကျမလိုအချိန်အခါကလေးဟာ ရှင်ကို ခုဆန်းပြီး သေတော့မလိုဖြစ်နေတာမို့ ကျမအသက်ကို ကယ် ထိုက်တဲ့ ကယ်တင်ရှင်ကြီးတဲ့။ ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါသတဲ့ ရှင်။ ခုတော့ ကျမဟာ အပြင်မှန်ရလာပါပြီ။ မရူးမမိုက်တော့ပါဘူး။ ကျမကိုလဲ ရှင် တန်ဆောင် ချစ်နေဖို့ မလိုတော့ပါဘူး။ ရှင်နေ ခပ်ထိုသေ ပြန်ပြီး ရှင်ကိုစောင့်နေပဲ မိန်းမနဲ့သာ ပျော်ပျော်ခွင့် နှစ်သက်သပ်ကြပါ။ ဒီတ ဝါရွာအချိန် မိခင်သက်အတွက် ရှင်ပူ ခံကြောင်းကျစရာ မလိုတော့ပါဘူး။

နောက်ဆုံး ကျမ၏ အသံများသည် ကွဲအက်တစ်ဆို့ ခံမြင်သွားပါတော့သည်။

ကျမသည်ချက်ချာကို ဝိတ်လျှက် ဆရာကြီးအစွဲနဲ့ထဲမှ ပြေးထွက်ခဲ့ပါတော့သည်။

ကိုကျော်ထွန်းက ကျမကို လှမ်းခေါ်လိုက်သံကို ကြားရသော်လည်း လှည့်မကြည့်ဘဲတော့ချေ။

နောက်ရက်များတွင် ကျမအတွက် နာဂြုဏ်းအဖတ်နှင့်လွှမ်းသော အချိန်သာဖြစ်ခဲ့ပေ၏။

ကျမအပေါ်တွင် လွှဲစားခဲ့သော ကိုကျော်ထွန်းအား တတ်နိုင်သည့်နည်းနှင့်လက်စားချေသို့သာ စိတ်စောနေပေတော့သည်။

ကိုကျော်ထွန်းသည် သူ့နေရပ်ကို ပြန်တော့မည်ဖြစ်ကြောင်းလာရောက် နှုတ်ဆက်ပါသည်။

အိမ်တွင်တကြီးတို့ ရှိနေသဖြင့် သိက္ခာမယကာ ဘာမျှ မဖြစ်သလို ပြောဆိုနှုတ်ဆက်ကြပါသည်။

ထို့နောက်တွင်ကား ကျမဘဝကို မှန်တိုင်း ဆင်လာပါတော့သည်။

ကျမအချစ်ကို တန်ဖိုးထားသူ တယောက်ကိုပေးမည့်အစား တန်ဖိုးထားနိုင်သူ တယောက်ကို ပေးအပ်လိုက်တို့သာ ရှိတော့သည်မဟုတ်ပါလား။

ဤသို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ချိန်တွင် ကျမ အချစ်ကို လက်ခံရန် အရံသင့်ပင်ရှိနေပေ၏။

ကိုကျော်ထွန်းပြန်သွားပြီးနောက် ကျမဘဝကို ပေါ့ပေါ့ဆဆဖြင့် သာယာမှုကို ဖန်တည်းရပေတော့သည်။

ကျမသည် ကိုသစ်ဆန်း၏ တီးခိုင်းတွင် အဆိုတော်တယောက်ဖြစ်လာခဲ့ရပေတော့သည်။

ကိုသစ်ဆန်းကလည်း ကျမကို အဆိုတော်တယောက်အဆိုကျော်ဖြစ်လာရန် မြှောက်စားခဲ့ပြန်သဖြင့် ကျမနာမည်သည် တဖြည်းဖြည်း တက်လာပေသည်။

ကိုသစ်ဆန်းနှင့်လည်း ဆထက်တံငွေ တိုးတက်ရင်းနှီးလာပေတော့သည်။

ဒီနေ့ည ဝိုင်းက အသက်ကို အသားပေးရမည့် ဝိုင်းထဲသို့ ကျွန်ုပ်တို့လဲ ကြိုးစားနော် ...။

ဟုတ်ကဲ့ . ကြိုးစားရမှာပေါ့ . ကိုသစ်ဆန်းရယ်။

ပွဲဝင်ခင် အပြင်က ဖျင်းဝဆိုသလို သီချင်းတိုက်ကြည့်အိမ်မှာ သွားပြီး ပဏာနတီးလုံးတိုက်ကြပါသည်။ ဟေ့ဆာဗွီ ဆရာ ... ဘာလဲ။

ဆေးလေး ဝါးလေးများ ကျန်သေးသလားဟေ့။

မောင်ဦးသည် ဗုံတီးသူ (ချပ်(စ်)ဘင်)ဖြစ်ပေသည်။ ဆရာတို့သစ်ဆန်းလာလျှင် အဆင်သင့်ဖြစ်အောင် ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ ငွေကြေးဆောင်ထားပါတယ်ခင်ဗျား။

တီးခိုင်းသမားများသည် မောင်ဦးကားကို ဟား လိုက်

ကြပါသည်။

မောင်ဦးသည် ဒီဂရီ စံချိန်သို့ ရောက်နေပေသည်။
တီးလုံးမတိုက်ခင် အရက်ပိုင်းဖြင့်အစွဲတော့သည်။
လာကြဟေ့ ..

ဒီနေ့တော့ အစွမ်းကုန်ကြိုးစားရမယ်။*
မခင်သက်ပါ၊ အမျိုးသမီး သုံးယောက်ဖြစ်ပေသည်။
နှစ်ယောက်သော အမျိုးသမီးများသည် အရက်သောက်

တာဟာ သူတို့အဘို့ရှိနေပေပြီ။

ဒီနေ့တော့ အသက်ကို ထုတ်သွင်းရလိမ့်မယ်ဟေ့ ..
လာလေ .. အသက်။

နေပါစေ ကိုသစ်ဆန်း ..

ကိုသစ်ဆန်းသည် အနည်းငယ် အငြိန်ရလာပြီဖြစ်၍
အို အသက်ကလဲဒါမှ "လခိုင်း"ကပ်မှာ တီးခိုင်းဆိုတာ ဒီလိုဘဲ
အားသစ်လောင်းရတာထဲ ..

ခင်မြင့်မြင့်က လာပါအသက်ရယ် .. ဒီနေ့တာ
မင်းကိုယ် အသားပေးထားတာ ညင်မနေပါနဲ့ကွာ။

အားလုံးလိုလိုခိုင်း၍ တိုက်တွန်းနေကြသဖြင့် ကျမလည်း
မနေသာတော့ပါ။ ကိုသစ်ဆန်း ကမ်းပေးသော မန်ခွက်ကို လှမ်း
ယူကာ တချိန်ထဲ မော့လိုက်ပါသည်။

ဧည့် .. ဧည့် .. ဟောဒီအမဲချောက်တလေးကို

အိပ်တိုက်

ကျမရင်ထဲတွင်ပူဆင်းသွားပါသည်။ တကိုယ်လုံး ကြက်
သီးသွားပါ၏။

တီးခိုင်းကိုပဏာမ ထိခိုင်းဖြင့် စ၍ တိုက်ပါတော့သည်။
ကျမ အာတွေ ရှာတွေ သွက်လက်နေပါတော့သည်
သီခိုင်းဆုံးသွားသည်နှင့် တီးခိုင်းသားအားလုံးက ကျမ

အိုခိုင်းပြီ ဒါ့ကျူးထောမနာပေးကြပါသည်။

ယနေ့ညတွင်မျက်နှာကြီး မင်္ဂလာဆောင်ကိုညှိခိုင်း
ညှိမညှိမညှိခွဲတွင် မျက်မြေရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ငှင်းညှိခွဲသည် အရက်သောက်ပွဲ ကျင်းပထုလုပ်ဖြစ်
ပေသည်။ အရက်ချိစုံ ခေါ်၍ နေပါသည်။

ကျမလည်း အငြိန်လက်စက ရှိနေတော့ ကိုသစ်ဆန်း
ထံတိုက်တွန်းမှုကြောင့် ပေးသမျှ သောက်မိနေပါသည်။

ညှိလဲတော်တော်နက်ပြီဖြစ်၍ လူများလည်းဆဲသွား
ပါသည်။ ဤတွင် ကျမတို့ တီးခိုင်းအဖွဲ့လည်း ပြန်အိုမြင်ဆင်
ပါသည်။

ဟေ့ .. မောင်ဦး ပစ္စည်းအားလုံးနှင့် မင်းတို့ပါ ကားတ
စ်စီးစင်ထားတယ် .. ပြန်ကြ၊ အသက်ကို ငါလိုက်ဖို့လိုက်မယ်။
သူ့အောက်တော်မှနေပုံရောင်း။

ပြန်ရန် ကျမသည်မတ်တတ်ရပ်လိုက်ရာ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို

မတ်နိုးနိုင်သလိုဖြစ်သွားပါသည်။

ကျမတော့မှ ကိုသစ်ဆန်းက အသက် ကိုသစ်ဆန်း ဝု
နိုးကိုကိုင်လိုက်၊ သူ့နိုးကိုလှမ်းကိုင်လိုက်ရပါသည်။ ကိုသစ်ဆန်း
လက်တဘက်က ကျမခါးသိပ်သိပ်လေးကို ဖက်၍ မော်တော်
ကားနှောက်ပိုင်းသို့ ထိုင်လိုက်ပါသည်။

လေစိမ်းကလေးတိုက်မှုခက်ကြောင့် အမှပိုလာပါ
သည်။ တချက် တချက် သတိလွတ်သလိုဖြစ်နေပါသည်။

ကိုသစ်ဆန်း လက်များကလည်း ကျမ တကိုယ်လုံးကို
ပွတ်သတ် ကိုင်တွယ်နေပုံရပါသည်။

ကျမ ပါးကလေးများကိုလည်း သူ့နှာခေါင်းနှင့် တစ်နှံ့
နှမ်းနေပါသည်။ ကျမလက်များက သူ့ကိုဖယ်ရှားနိုင်လောက်
အောင်အင်အားမရှိတော့ပါ။

ဒီနောက် မော်တော်ကားသမားကို အမိန့်ပေးသံကြား
လိုက်ပါသည်။ မော်တော်ကားသည် ဆက်လက်မောင်းနှင်နေ
သည်သာ။

ကိုသစ်ဆန်းလက်များက ကျမ အင်္ကျီ ကျယ်သီးနှင့်
ဘရာဇီရာများကို ဖြုတ်နေပါသည်။ ကျမပါးစပ်ကတော့ ပြောဆို
ကန့်တွက်ပါသေးသည်။ သို့သော်လည်းပီပီ သသမှုရှိပေ။

သူတ ခုစ်လို့ပါ အသက်ရယ်တဲ့ ကဏ္ဍဆန်ဆန်အချိန်
ဦးကာဖွင့်နေပါသေးသည်။

သူ့လက်များသည်အင်္ကျီ ဗလာဖြစ်နေတဲ့ ကျမနှိုးသီး
အတိတ်သတ် ဆုတ်နယ်ပေးနေပါသည်။ ကျမပါးစပ်ထဲကို သူ
အဖျားလေးထိုးသွင်းကာ ကလပ်ပါသည်။ ကျမ သွေးသားသည်
အသေအငွေ့နယ်ဝယ်ကိုတော့ မလွန်ဆန်နိုင်သလိုဖြစ်နေ
ပါသည်။

ပထမတော့ တတ်နိုင်သမျှ ကျမလက်များကဖယ်ရှား
ပါသေးသည်။ ဒီနောက်တော့ အရက်သောက်ထားမှု ခံချိန်က
အဖျားဆုံး ခံချိန်ဖြစ်နေသဖြင့် သူ့လက်ကို ဝေ့ကံအပ်သလို
ဖြစ်နေပါသည်။

သူသည် ကျမနှိုးသီးကို ဖိပေးပါသည်။ လက်တဘက်က
ကျမတော်ခတ်ကို ပွတ်ပေးကာ ဆွဲဆုတ်လိုက်သလို ဘားရပါး
ရ ဝိုင်တွယ်နေပါသည်။ ကျမစိတ်တွေကလည်း တစတစနှင့်
သက်သန်သလို အရသာရှိသလို ကောင်းလာပါသည်။

ကျမစောက်ဖုတ်ကို ပွတ်နေရာမှ သူ့လက်ဧရာငါးများ
ကို ကျမစောက်ဖုတ်ထဲကို လက်တဆစ်ခန့် ထိုးသွင်းကာ နှုတ်
ထိတ် ထိတ်နှင့် လုပ်နေပါသည်။ ခုလို ထိုးလိုက် နှုတ်လိုက်
သဖြင့် ကျမစောက်ဖုတ်ကလေးကို အသွား အပြန် ပွတ်ပေးသ
လိုဖြစ်နေပါသည်။

ကျမကိုယ်ကို သူပေါင်ပေါ်တွင် ယက်လက်ဖြစ်တောင်
မရဘဲလိုက်ပါသည်။

သူလက်ညှိုးကတော့ ကျမစောက်ဖက်ကိုထိုးဆွနေတုန်း ပါတာ။ လက်တဘက်က နှိမ်းနှစ်လုံးကို တလုံးပြီး တလုံး စိတ် ကြိုက် နယ်ချေနေပါသည်။

သူလက်ညှိုးထိုးပေးမှုကြောင့် ကျမစောက်ခေါင်းထဲမှ အရည်ရွဲလာပါသည်။ ကျမလည်း ခံကောင်ကောင်ပြန်နေသ ဖြင့် သူလက်ညှိုးအဆုံးသွင်းလိုက်ရင် ပိုကောင်ပည် ထင်လာပါသည်။ ကျမသည်မူးစိတ်နှင့် အရသာစိတ်များ ရောထွေး၍ မြစ်နေ ပါသည်။

မကြာမီ သူလက်ညှိုးသည် ကျမစောက်ခေါင်းကို ပတ်ရာ လည်ပွေ့ပေးပါသည်။ လက်ညှိုးကိုလည်း အဆုံးသွင်း လိုက်ပါသည်။

ကျမစောက်ဖက်မှ အရည်များလည်း ပိုမိုထွက်နေပါ သည်။ သူလက်ကလည်း ခတ်ပြင်ပြင်ထိုးပွေ့၍ နှိမ်းကိုလည်း ထွေးစပ်က ကုန်းစိုကာ မနာမကျင်အောင် ကိုက်စေးပါသည်။

ကျမအရသာဟာ တဟုန်ထိုးတက်လာပါသည်။ သို့ ခေတ်အိမ်မက် မက်သလိုသာရှိနေပါသည်။

မော်တော်ကားလည်း ရပ်လိုက်ပါသည်။

ကဲ .. အသက်ရောက်ပြီး ဆင်ယုပြောကာ ကိုသစ် ဆန်းက ကျမကိုကားပေါ်မှ တွဲချပါသည်။ အိမ်ပေါ်သို့ ရောက် လျှင် အခန်းတခုမှ ကုတင်ပေါ်သို့ ကျမကို လှဲထိပ်လိုက်ပါသည်။

ကျမကိုယ်မှ အိမ်ကို ကျယ်သိများသည် အားလုံး မြတ်နေပေ သည်။

အသက် အားထလိုက်တုန်း .. သော့အိမ်ကလေး နှစ်ခုနည်းလောက် ဆောက်လိုက်တုန်း ..

သူလက်များက ကျမကို ထူပေးတာ ကျမပါးသိသာ မှုန်းနှုတ်ဘို့ ဆရာက တိုက်လိုက်ပါသည်။

သောက်ပြီးနောက် သူသည်ကျမကို ညအိမ် အရက်တိုက် ပြင်ပတ်ထဲမှ ထိလိုက်ပါသည်။

ယခုတစ်နှစ်တွင် အိမ်ပြန်လို မြှောက်တော့ပေ။ ကျမဝတ် ဆရာ့ဆရာမည်ကိုတပ်တပ်မှ ကာကွယ်နိုင်တော့မည် မယုတ် ဆာပါ။

ကျမသည်ပို၍သာ မူးလာပါသည်။ သူသည် အိမ်ကို ချွတ် ခွတ်ယူလိုက်ပါသည်။ ဒီနောက် ဂုဏ်ထိပေါ်တွင် ဟ် သက်ပြီးနေသော ကျမကိုယ်မှ လှဲချိတ်ို ခြေရင်းမှ ခွဲခွာလိုက် ပါသည်။ ကျမလက်များက လှမ်း၍တော့ ခွဲလိုက်ပါသည်။ သို့ ဆုံး မိလိုက်ပါ။ ကျမ မှတ်ရပ်များလည်း ပြီးလေလော့ပါ သည်။ မှတ်ရပ်များကို မှတ်ရန် ကြိုးစားပါလော့သည်။ မနေတော့ပါ။

ပထမ ကျမစောက်ဖက်ကြားကလေးထည်ကို ရာသာ ထဲသို့ထုတ်ပြော၍ နှုတ်သောအရာတခု ထိုဘေးက အသက် ဆောက်ခွတ်လိုက်ပေးနေတယ်ဟု ပတ်ရပါသည်။

ကျွန်တော့ ခုနစ်မက် မက်သလိုပဲစားနေပါသည်။

ကျွန် ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကိုစားပေါ်သို့ တွေ့ကာ မတင်ပြီး သူ့လက်နှစ်ဘက်က တွန်းထားပါသည်။

နာတာအဆချင်းသည့်အခါ သူ့လိင်ကြီးကို ကျွန်တော် ဖုတ်သလိုလစားလိုက်ပါသည်။ တဖြည်းဖြည်း ကျွန်တော်ပုတ်ထဲကို ထိုးထိုးသွင်းပါသည်။ သူ့လိင်ကြီးဟာ ကျွန်တော်၏ထဲကိုအမြဲအမြဲ ဝှိုးဝှိုးဝင်လစာပါသည်။ ကျွန်တော်၏ထဲတခုလုံး ပြေတူပါပြီးနေပါသည်။ နဲနဲပြန်နှုတ်လိုက် နဲနဲပြန်သွင်းလိုက် လုပ်နေပါသည်။ သူ့လိင်ကြီး ကျွန်တော်၏ထဲတွင်ထဲ ထိုးသွင်းနေပေကာ တွင်းတခုထဲ ချွေကြီးတကောင် ထဲသလိုဖြစ်နေပါသည်။ တွင်းက ကျွန်တော်ထက်လိုက်ထဲလိုက်လုပ်နေပုံနဲ့တူနေပါသည်။

သူ့လက်နှစ်ဖက်က ကျွန်တော်၏လှကို ဆုတ်နယ်နေပါသည်။ ကျွန်တော်၏ချောင်းကို သူ့ပေါ်မှာနှစ် ခိုက်ကာ တွန်းထားပါသည်။

ကျွန်တို့တို့ကို တဖားဆွဲကာ သူ့လိင်ကြီးကိုလဲ အနှံ့ထိနိုင်သလောက် ထိစေရန် ဖုတ်ထွင်းပေးပါသည်။ သူ့လိင်ကြီး ကျွန်တော်၏ထဲထဲကိုထိုးသွင်းသလောက် တင်ကြပ်လာကာ ကျွန်တော်ပုတ်ကလေးဟာ ကွဲထွက်မတတ် ဖြစ်လာပါသည်။

အနည်ထဲမှ နာထလိုက်ပုံနှင့် အရက်ရှိနေခြင်း ခံနိုင်စေရန်နေပါသည်။

တဖြည်းဖြည်း သူ့လိင်ကြီးဟာ ကျွန်တော်ပုတ်ထဲကို အနှံ့ထိထိသွားပါသည်။ လိင်ကြီးကို ခြေဖြေဖြေ ထောက်ပုတ်ထဲမှပြန်ဆွဲနှုတ်နေပါသည်။ ကျွန်တော်ပုတ် နှုတ်ခမ်းထဲ သူ့လိင်ဖျားကရောက်သွားပါသည်။ ခုလို ခြေဖြေဖြေ ဝတ်ခါလောက် လုပ်ပေးပါသည်။ ကျွန်တော်၏ထဲထဲတွင် အရည်များလဲ နှုတ်ပါသည်။ ပြုတ် ပြုတ်နဲ့ ပြည်လာသည်။ အရည်များသည် တော်ပုတ်ပျက်သွားဖြစ်ပါသည်။

လိင်ကြီး ထောက်ပုတ်ထဲထွင်းလိုက်တဲ့အခါ ကျွန်တော် ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးများဟာ အထဲကို နှုတ်သွားပါတယ်။ သူ့လိင်ကြီးကို နှုတ်လိုက်တဲ့အခါ ထောက်ပုတ် နှုတ်ခမ်းဟာ ပြုတ်ပြုတ်ကပ်ပါသွားပါတယ်။

သူ့လိင်ကြီးကို နှုတ်လိုက်ပြီး ကျွန်တို့ တဖက်တိုစောင်းသွားအောင်ပြုပြင်လိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော်၏ရက်ခြေသွားခိုနဲ့မှ ကျွန်တော်ထောက်ကို သူ့လက်ဖျားနဲ့ ဂွေးပေးပါတယ်။ ကျွန်တော်ပါးကို သူ့ပေါ်ကြောနှင့်ထိစေရန် ကျွန်တို့ သူ့လက်နှစ်ဘက်နှင့်ဆွဲလိုက်ပါသည်။

သူ့လိင်က ကျွန်တော်ကြောမှ ထောက်ပုတ်ကို လစာထောက်နေပါသည်။ ကျွန်တော်ပုတ် နှုတ်ခမ်းကို သူ့လက်တဖက်

နှစ် ဖြိုပြီး သူ့လိင်ကြိုကို သွတ်လိုက်ပါသည်။ သူ့လက်တောက်က ကျမ ဘေးပေါ်မှ ကျော်ခါ ဖွဲ့ထားတတ်သော လှမ်းခွဲလိုက်ပါတယ်။ ကျန်လက်တောက်က ကျမ ခြုံငုံအောင်မှာ လျှို့ဝှက် ကျန်ခဲ့တတ်သော တို့ တိုင်းခွဲလိုက်ပါသည်။

ကျမနှိုသိ နှစ်လုံးကို ခက်နာနာတင်း တင်းခွဲပြီး သူ့လိင်ကြို အောင်သွင်းလိုက်ပါသည်။ အောင်သွား သလို တော့ရှိပါသည်။ ပြေးပြေး ခွဲနှုတ်လိုက် အောင်သွင်းလိုက် ဝိမ်းလဲနေပါသည်။ ကျမလဲ ကောင်းသလိုလဲတော့ရှိပါသည်။ ဒါပေမဲ့ အဖူးက များနေတော့ ထင်သလောက် ကောင်းလေစေပေ။

သူ့ဥပထာပတ်လက်က တစ်ဖက်ကို တိုက်လိုက်ခါ သူ့လိင် ကို ထိသွင်းခိုင်းမှု ကျမတစ်ဖက်ကို သူ့ပေါ်ရန်ခိုင်း ကပ်ကောင် ခွဲလိုက်ပြီးလို့နေပါသည်။

သူ့လိင်ကြိုကိုကျမစောက်ခေါင်ထည့်မှ မခွတ်တဲ့ တတ် ရက် ကျမအပေါ်တို့ ကျန်ကွဲကွဲလေးဖက်ထောက် လိုပြန်ပါ သည်။ ကျမကတော့ စောင့်နေရက်တဲ့။

ကျမတို့ အရက်ပူအောင်တိုက်ပြီး သူ့စိတ်ကြိုက် ကာမ အရာသာ ခံနေသလိုဖြစ်နေပါသည်။

ကျမလဲ မှုနေပေမဲ့ ခိုဝိမ်းကသလို သိနေပါသည်။အရ သတိရှိပုံလိုလိုနဲ့ ရှိရုံပဲသွားပါသည်။

သည်အနောက်ကျမကို ပတ်လက်ခွဲပျက်လိုက်ပါသည်။

ကျမ တစ်ဖက်အောက်ကို အရာဝတ္ထု တခုခု ခွဲလိုက် မှန် သိပါသည်။ ကျမ ခြေနှစ်ချောင်းကို အပေါ်တို့ ဘေးထိရက် ခါ သူ့နှစ်ပေါ်တစ်လိုက်ပါတယ်။ အောက် သူ့လိင်ကြိုက အောက် ဖြတ်ဆဲ လဲလှမ်းပါသည်။ သူ့လိင် တောက်လောက်ကတည်းက အရှု ရှိရုံ ကျမပုန်းကို လက်နှစ်တက်နဲ့ တိုက်ပြီး သူ့လိင်ကြိုကို တဖက်အောင်သွင်းလိုက်တဲ့အခါ ကျမ တစ်ဖက်ပာ အပေါ်တို့ သူ့နှစ်ပေါ်နဲ့ကပ်ပြီး ပြောက်ပါလေသည်။ သူ့လိင်ထိပာ ကျမ အခေါင်အရံက အာသာတခုခုနဲ့ သွားတိုင်းပါသည်။ ဖော်တော် တော့ အခံရခင်းနေရာ ၁၅ ခါလောက် မညှာတာနဲ့ အောင်အောင်လို့နေပါတော့သည်။ ကျမနှိုသိကိုလဲ ခွဲလိုက် တိုက်လိုက်ဖြစ်လိုက်နဲ့ သူ့စိတ်တိုင်းက လိုနေပါသည်။ ကြာတော့ သူ့လိင်ထိပုဒ်ပာ ကျမ အခေါင်အရံကတော့ ထဲကို ဝတ်ထိ သွားပါသည်။အောက်ကြာတော့ ဝှမ်းအာသာခြင်းထိပြီး ဝတ်ထိ သွားတာပာ ကျမအခေါင်အရံကို သူ့လိင်ထိသွားတော့လို့အာသာရ သိပါတယ်။

သူ့လဲ သည်အနေအာသာနဲ့ အချက်ပေါင်းပေ တော် လောက်လို့နေလိုက်ရာ ကျမစောက်ဖုတ်ကလေးပာ

သူ့လိင်အင်အာဏာကြီးတမ်းတမ်းနှင့် ပူလှပါသည်။ ကုမလဲ စုတ်သက်ခါ ညီလိုက်မိပါသည်။

ကုမက ညီညွတ်လိုက်ပြီး သူ့အလိုအတော့ ပြီးကြီး လာတယ်တောင်အောက်မှေ့ရပါသည်။ သည်အောက်တော့ ပုံနှံပေါ်မှ ကုမနေထေ့တံကို အောက်သို့ ကြိတ်ကြိတ်ချကာ ကုမအပေါ်က တက်အောက်ပြီး သူ့လိင်ကို ဆောက်ပုတ်ထဲ ထိုးထိုးလိုက်ပြန်ပါသည်။

ကုမတယ်မိအောက်မှ ခုထဲသဖြင့် ကုမမီးကတော့ ထေ့သလို ဆောက်ပုတ်ကလေးဟန်နဲ့အောက်၌ ပြူးစာနေသလို ထပ်ရပါသည်။

သူသည် ခါတိုင်းလို ဖြေဖြေချင်း လိုနေသလောက် ကုမကိုယ်ကို တစ်ကြိမ်စွာ ဖတ်ထွယ်ကာ တယ်မဟစ် တယ်မဟစ် တာတော့ ပြီးပြီး ကြီးကြီးတမ်းတမ်း အပေါ်တင်လိုနေပါ သည်။

ဆက်တော်လဲ သွက်လက်လှပါသည်။

ဣ ခုတ် ဝင် ခုတ်ခနဲခပ်ကြိတ်ကြိတ် ခပ်သွက်သွက် ကလေး ဆော့လိုလိုက်ခါပြန်သွားပါသည်။ သူ့လိင်ကိုကုမလဲ ကုမ ဆောက်ပုတ်အလိုထဲ နှစ်အောင်ထွင်းပြီး တအာပိတမ်းထာ ကာ

ကုမပါးကလေးကို ဘယ်ပြန် ညာပြန်နင်းပုံပြီ နှုတ်ခမ်းကလေး တို့လဲ သူ့ပါးပေါ်ကြည့်တပြတ်ပြတ်နေအောင် စုတ်ယူနေပါသည်။ ဆောက်ပုတ်သက်ရှည်များ မှန်တန်လောက် ကုမကိုယ်ပေါ်တွင် ငြိမ်သွားပါသည်။

ကုမလဲ အရာထာ ဆက်ဆက်နဲ့သွားသလို ထပ်မံပါ သည်။ ကုမစာခမ်းထဲ ပူနေစွာနဲ့ ဆောက်ပုတ် တုနလဲ ခွဲခွဲ သွားသလို ခဲလိုက်ရပါသည်။

ကုမထော့ခိုခိုက ဝှားအရည်များကို မှိတ်မိပြီး စုတ်ယူ ခဲလိုက်ပါသေးသည်။

ဒီအောက်တော့ ကုမလဲ ခိုခိမ်နဲ့သွားပါသည်။

ကုမ ခြံလှချိန်တွင် ကုမကိုယ်ပေါ်တွင် လေးလန် ဝ ဝိထာကြီးခဲနေမှန်းသိသဖြင့် တွန်ဖယ် ခုလိုက်ပါသည်။ ဆက်ခိုလမ်းလှည့်ဖြစ်ဆယ်လဲ အခန်းတွင်းမှ မီးမှူးက ထိန် ထိန်လင်းနေပါသည်။

ကုမတို့နှစ်ယောက်စလုံး ကိုယ်တုံတုံကြီးနေကြပါသည်။ ကုမဘာတော့ဆိုပြန်ကို တွေးမိကာ မှက်ရည်များ ကုမပါသည်။ သန် ဆရာကိုကော်သွန်ကို တွေးမိပြန်သောအခါ ဝမ်းသာ

သလိုဖြစ်ပြန်သည်။

ကိုသစ်ခေါ်ကို လှုပ်နှိုးလိုက်ပါသည်။ သူ့နှိုးသည်နှင့်
သူ့ကိုယ်ပေါ်ကို ပိတ်လှောင် မှက်ရည်များကို သွန်းရလိုက်ပါသည်။

သူက ကျခံကို ချောကစ သူ့ပစ္စည်း လက်ထပ်ယူခဲ့ လူတ
သောက်ပါ သူ့အချိန်အား အသုံးပြုပုံက ပေါက်ပွားလေတော့ ထေ
မြင့် ချောပါသည်။

သူ့ချောတော့လဲ ကျမက ပြောခဲ့ပြန်ပါသည်။

သူက ချစ်တယ်နော် အသက် ချစ်တယ်မောင် လက်တ
ဘက်က ကျမ အပတ်ကလေးကို ကိုယ်လစပြုပါတယ်။ သူ့လက်
က အငြိမ်းနေချိ ကျမအောက်ပုတ်ကလေးကို ပွတ်ပြီး အခေါ်ငါ
ထည်ကို လက်ညှိုးနှင့် လက်မထိုးပွတ်ပြီး အသက် မောင် ထောက်
ချောကလေးကို ကိုယ်ပွတ်ပေးမယ်နော် ..

မောင်သဘောလေ ..

ခု မောင်ကိုပဲနေတော့ စောက်နေလေလားဟင် ..

ပုတ်တယ် ဒါလေပေါ့ဟု ပြောကာ လက်ညှိုးနှင့်

လက်မ ညှိပြီးပွတ်ပွတ်လိုက်ပါသည်။

ဟင် ဟင် .. ဣတ်ဗျတ် ဟင် ..

ဘာဖြစ်သွားတာလဲ သက် ..

ဘယ်လိုလဲမသိဘူးမောင်သိတ်ချစ်ဘာဘဲ ..

ကျမ ပါးစပ်ကို သူ့ပါးစပ်ကြီးနဲ့ တော့ကပ်ခါ စုတ်ပေး
ပါတယ်။ သူ့ရှာဖျားက ကျမရှာဖျားကို ရက်ပြီးကလိဖေလိုက်
တော့ ကျမကလဲ အားကျမခံ သူ့ရှာကို ကျမရှာဖျားကလေးနဲ့
ပြန်ကစားပေးပါတယ်။ သူ့လက်ကလဲ ကျမဖောက်ပုတ်ကို ထိုးဆွ
နေရာ နဂိုကမှ ကျမ ရမက်ချားတာ ကြည့်နေသဖြင့် ယခုလို
သူ့ရဲ့ အဆွေကောင်မိမ့်ကြောင့် အလိုးခံချင်သိတ်ချားတာ ကြည့်
ခွင့် ထထမြင်ကာ တဟင်တင် တဘစ်အစ် မြစ်နေပါတော့
သည်။

သူ့ပါးစပ်က ကျမ ဒုတ်ခမ်းမှ ခွာလိုက်ပါသည်။

ကျမက ချစ်တယ်မောင်လို့ ပြောလိုက်သည်။

မောင်ကလဲ ချစ်ပါတယ် အသက်ရယ် ..

ချစ်ရင် စောစောကလို လိုးပေးဖို့နော် သူ့နားနား

ကျမက တိုးတိုးကပ်ပြောလိုက်ပါသည်။

ဟင်ခုမှနဲ့လို့ကောင်မိမ့်နဲ့ သိနေတယ် .. ကောင်မ

လေးတော့ အရွာအသောကျော့သလိုဖြစ်နေပြီတဲ့ ..

အောင်မယ်လူကြီးက ဟောစော လူများကို အရက်မှ
အောင်တိုက်ပြီး မတရားကျင့်သလို တက်လို့နေတာမဟုတ်လား။

ကျမတို့သည် တဦးနှင့်တဦး နှစ်ကိုယ်ကြား ပြောကာ
ဝိတ်ဖြစ်နေပါတော့သည်။

ကိုးတော့ အရက်နဲ့ သောက်လိုက်တဲ့မယ် ပြောလာ
ပါတယ်။

ကျမကလဲ အသက်လဲ သောက်တဲ့မယ်လေ . . . ပြော
ပါသည်။

ကျမတို့နှစ်ယောက် တယောက်ကို အနည်းငယ်
သောက်လိုက်ကြခါ ဟုတင်ပေါ်ကို နှစ်ယောက်သာ ပြန်တိုင်
လိုက်ကြပါသည်။

အရက်အနည်းငယ် သောက်လိုက်တဲ့အခါ နူးချိချိ မှ
နောက်နောက်ဖြစ်နေရာမှ ပိုမိုလန်းဆန်းလာပါသည်။ ကိုသစ်
ဆန်းက သူ့လီးကြီးကို ကျမ လက်နှစ်ဘတ်နှင့် ကိုအိုင်ပါသည်။

ကျမကလဲ တကြွနေပြီဖြစ်သဖြင့် သူ့လီးကြီးကို ဆက်
နယ် ဖွတ်ပေးနေပါသည်။ သူ့လီးကြီးဟာ မာတာတာနှင့် ရာတာ
လုံးကြီးကို ကိုင်ရာကလို နောက်ပြီး ကျမလက်ထဲမှာ ဆတ်တောက်

ဆတ်တောက် တိုးနေပါသည်။ သူ့လီးကြီး အပြေးက
ကျလောက်ခဲ့ ဆုတ်ကိုင်ပြီးအသက်တောက်တိုက်ပေးတဲ့အခါ သူ့လ
ထစ်ဟာ ပြလန်၍ နီရဲရဲ ညှိတိုတို ငရှင်ခေါင်းသဖွယ်ဖြစ်နေ
ပါသည်။

သူ့လက်များကလဲ အငြိမ်းမနေပါ။ ကျစောက်ဖုတ် နှင့်
ခွီသီးများကိုပါ စုတ်ကိုင် ထိုးဆွပေးနေပါသည်။ သူ့ခွာခေါင်း
ပါးစပ်ပါ ကျေနံ အလုပ်လုပ်နေပါသည်။

အသက် ချစ်တယ်နော် တဲ့ မေးလိုက်ပါတယ်။

ကျမက ချစ်ပါတယ် မောင်ရယ်ဟု ဖြေလိုက်ပါသည်။

အသက်ဟာ မောင်ကလွဲပြီးဘယ်သူ့မှ မလိုးသေးဘူး နော်လို့
မေးလိုက်ပါတယ်။

မောင်ဟာ ပထမဆုံးအသက်အချစ်ကို ဆွတ်ခူးတဲ့ သူတဲ
မောင် . . .

သူက ကျမကို ပက်လက်လှန်နိုင်ပြီး ပေါင်နှစ်ချောင်း
ကားထားသို့ ဖြော့ပါသည်။

ကျမကလည်း သူ့အပြုအမူကို ပေးလိုက်ရာ ကျမတော
မှာကုန်၍ ကျမနူး၊ ပါး၊ နှုတ်ခမ်း၊ ခွီသီး၊ ဗိုက်သာများမှ ဆီးစပ်

ညှိ၍ ရွေးထားနိုင်ပြီနောက် ကုမ္ပဏီကို သူ့ပုဂံနှစ်ပတ် ဖြင့်
ကိုးခွဲကစ နှေးမမှား စောက်ပုတ်လို နောက်တက်သို့ ပြုထွက်
နေသော ကုမ္ပဏီပုတ်ကို သူ့လိကြာနှင့်တော့ပြီ ဝါသွယ်
လိုက်ရာ မြတ် အသံဖြင့် နေရာက ဝင်သွားပါသည်။

သူ့လိကြာသည် ကုမ္ပဏီပုတ်ထဲ ဝင်သွားသည်နှင့်
မိန့် . . . နိန့် . . . ခိုန့် . . . ခိုန့် ။ ရာသီကောင်းတဲ့နိန့်၊ ကိုသစ်ခေဏ်
ဟာ ခေတ်ခေတ် အလှကောင်းတဲ့အပြိုင် မိန့်ကလေး တလောက်
ဟာ ခံနိုင်ပြီ နှုတ်ခေတ်လည်း တတ်နိုင်သူတလောက်အပြိုင်
နောက်တော့ သိလစပြုပါသည်။

ကုမ္ပဏီအပြုအပြုနှင့် လိုနေရာမှ သူ့ပါးစပ်ကလည်
တတ္တတ်ကွတ် ကြွအောင် ထအောင် ဆွပေနေသလို ပြောနေ
ပါသည်။

"အသက် . . ."

"နိန့် . . ."

ကိုယ်လိကြာတ ကြီးပြီ မနေတာထဲ နေဏ် ။

ပုတ်ကလေး . . . ခေတ်။

ကိုယ် လိုတာ အရာဝင်တယ်နော်။

လိတာနော် . . . ခေတ်နော် အထဲက အသေးတောင်

မော်လီကြီးနဲ့ ထိထိကွေးတာ ခုတ် . . . ဒုတ်နဲ့ ခံရတဲ့သူမှာ
အောင့်အောင့်သွားတယ် . . . သိလစ။

ထိုပေ့ ကောင်းကယ် ပျောက်လအ သက်ရယ်။

တောင်ပေ့ ခံရတာ အောင့်သက်သက်နဲ့။

ကြာတော့ ကောင်းသွားမှပါ အသက်ရယ်။

မော်တူကွက် ကောင်းရင် ပြုတာပါဘဲ မောင်ရယ်
မောင်ကလေး အသက်ကို တသက်လုံး ချစ်သွားမည်ဆိုလျှင် ကြာ
နပ်ပါပြီ။

အေစ် . . . အသက်ကလေးကလေး မောင်က ရာသီကုန်
ချစ်သွားမယ်ဆိုတာ သုံးပါ . . . ။

မိဘနော် သူများကို ထိထိလို လိုပြီမှ ဖယ်အားရင်
တော့ အင်ထဲ . . .

ဟဲ ဟဲ ပျောက်ကကော့ အသက်က ကြီးနိကော့နေ
ပြန်ပါပြီ။ အသက်အပြိုင်လိုက်ရင် အဆုံးလိုက် . . . အကပ်လိုက်
ကြိုဘဲ။

သူသည် အောင့်အား ပြောအား ပြုပြင်လေပါသည်။
သည်အတွက် ကုမ္ပဏီ လက်တက်ဟာ ရှေ့ကို အာပြု၍ ကန်ထား

လိတာနော် . . . ခေတ်နော် အထဲက အသေးတောင်

ရ၏။ ကုမ္ပဏီကို တာဝန်ရှိပြီ ခွဲစား ခွဲစား လိုနေပါသည်။
ကျမကလည်း လက်စား ခြေထောက်စားဖြင့် ကုမ္ပဏီကို
နောင်သို့ တန်၍ တော့လာ ကော့ကဖြင့် ဆောင်လိုတာနှင့်
စာပို စီဝါကိုက်နေပေတော့၏။

သူသည် တရားရုဏ်း မဆုတ်ဘဲ မရိတ်ဘဲ ဆက်တိုက်
လိုနေရာ အောက်မှ ခေါင်းစူးများ ဖရို ဖရဲပြုလုပ်တော့
သည်။

ဒီနောက်တွင် ကျမလက်များသည် ကွေးကျကာ
ခေါင်းက အောက်မှ ဦးယာပေါ်ကို စိုက်ကျပြီ ကျမပင်သည်
ခေါင်းစူးပေါ်တွင် တစ်ကာ ခြေထောက်များက ခေါင်းစူး
များကို ခွဲရိတ်ပြန်နေပါသည်။

xxxx

ပြီပါပြီ